

FILMATISERINGEN

AF

sommerlejren, Frøstrup, Thy

SKÆVE DAGE I THY

JAMEN

Det her er jo en fantastisk lejr
Se her i aften – et skide godt improviseret 18-mands orkester
Og sådan er det hele tiden
Det skyder jo op som blomster og træer og sådan noget
Hele tiden – nye smukke ting og sager
Jeg selv personligt har det sådan
at jeg bliver helt svimmel
over alle de muligheder der er her
Jeg kan ikke finde ud af
om jeg vil være statsminister eller skraldemand
Alle muligheder er der

(Digt fra Thylejrens dagblad)

SOMMERFILM,
DET NY SAMFUND.

og

obel
Film

præsenterer farvefilmen:

SKÆVE DAGE I THY

Kollektivt lavet af:

KJELD AMMUNDSEN

GREGERS NIELSEN

EBBE PREISLER

FINN BROBY

DINO RAYMOND HANSEN

TEIT JØRGENSEN

Musik:

ALRUNES ROD – GASOLIN

KAJS CAMPING – INGEBOG

NO NAME – EWALD THOMSEN

BLUE SUN – GNAGS

MUSIK OG LYS

Klip:

CHRISTIAN HARTKOPP

Assistent:

JAN BILLESKOV JANSEN

Udlejning:

OBEL FILM

7700 Thisted . Tlf. (079 1) 1033

THYLEJREN

Man skal ikke sætte sit lys under en skæppe: Thylejren var et alvorligt forsøg på at bringe mennesket nærmere lykken! Foreningen Det ny Samfund, som tog initiativet til lejren, sætter mennesket højt! Vort mål er de lykkelige tilstandes indførelse her på jorden. Eller sagt på en anden måde: vort mål er „det sjove"s sejr over „det mulige". For os er „virkeligheden" stadigt skiftende, det „urealistiske" en munter udfordring og „det umulige" en dårlig vittighed, som vi har hørt før. Vi er utopister og dagdrømmere, men af den slags, som ikke vil affinde sig med fantasierne som trøst og erstatning for en trivial og rutinepræget borgertilværelse, men som søger efter veje til at realisere drømmene. Dette er **vort** realitetsprincip: vær realistisk, kræv det umulige!

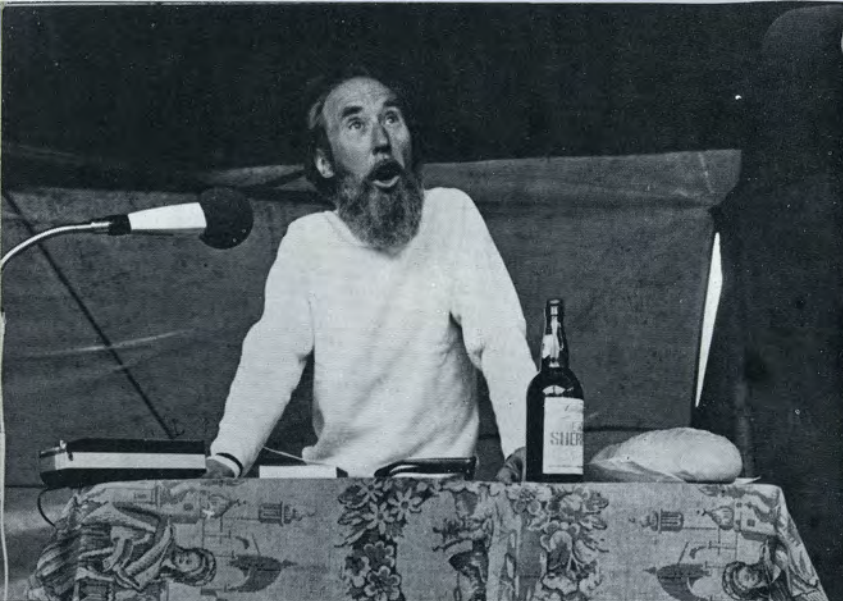
I den standende kamp mellem lystprincippet og realitetsprincippet stiller vi os uopholdeligt på lystens side. Thylejren var et forsøg på at bevise, at livet kan være skæggere og lettere, mere poetisk og indholdsrigt, end man normalt er vant til i det daglige. Den var et forsøg på at give et par måneders fysisk liv til en række drømme og forestillinger om det glade menne-

ske, om bedre samværsformer og om en ny livsstil, hvor det borgerlige samfunds moral, normer, regler og love var skruet ned på laveste blus. Ved at gribe ændrende ind i den daværende virkelighed og udvide grænserne for „det mulige", forsøgte vi at åbne døren på klem til et fremtidigt Utopia, et samfund, hvor hindringerne for individuel og fælles udfoldelse og fri aktivitet var på et minimum. Inden for rammerne af en række nødvendige tekniske faciliteter som vand, elektricitet, toiletter, affaldskurve, butik, kontor o. lign. kunne folk frit gruppere sig og samarbejde, som de ville. De kunne udvikle deres særlige sociale og kulturelle normer, adfærdsmønstre og kommunikationsformer, og man gjorde det i vid udstrækning. Der blev frigjort en masse kræfter og livsenergi, og antydet en masse nye muligheder. Man fornemmede i høj grad fremtiden, revolutionen og et nyt samfund. Man løftedes i sindet, fik det godt med sig selv og andre. Generthed og mindreværdsfølelser forsvandt. Man indrettede sig som man havde lyst til og flyttede sammen med dem, man kunne lide. Man daskede roligt og afslappet afsted gennem lejrgaderne på vej et eller andet sted hen eller ingen steder hen. Man var fire timer om at hente en flok bajere, og man

gig af dette, hvor mange krumspring vi end gjorde. Dette mærkedes især på det økonomiske område, da lejren ikke selv producerede noget af materiel værdi og derfor var afhængig af det traditionelle pengesystem og den kommercielle form for handel. Også på det juridiske område opstod der problemer, da det omgivende samfund i kraft af sin overmægtige styrke kunne presse sine love ned over det lille lejrsmfund. Dette ramte f. eks. udfoldelser som musikken, der blev karakteriseret som støj, og hashrygningen, der blev karakteriseret som farlig. Sådanne fornærmelser måtte vi bide i os næsten daglig på grund af vor økonomiske og militære underlegenhed. Endelig kæmpede vi med det problem, at ingen normale mennesker pludselig kan kaste sin borgerlige opdragelse og moral fra sig og blive et nyt og bedre menneske fra den ene dag til den anden. Den psykiske struktur, som det borgerlige samfund har præget dybt ind i sine borgers sind og bevidsthed, sidder helvedes godt fast, og dette var medvirkende til at føre almindelig usikkerhed og angst, kævl og kiv, småborgelig-hed, forvirring og fantasiløshed ind i lejren.

Leif Varmark.

dumpede indenfor i et telt, hvor en chillum gik på omgang. Man lod sig lede af, hvad der kom og hvem man mødte. Man snakkede med kendte og ukendte og deltog i det praktiske arbejde eller sad og gloede på dem, som puklede. Man rendte til møder og arrangementer eller grinede ad dem, som gjorde det. Man stod sent op og gik sent i seng, sad i skumringen og i natten omkring bålene og spillede og sang, fortalte historier eller blot lyttede til den store natur. Man byggede fantastiske hytter og huler, ofte hele små landsbyer. Og man legede tusind forskellige lege og spillede tusind forskellige spil. Kærligheden og forelskelserne havde gunstige vækstbetingelser.

DET GAMLE SAMFUNDS KLAMME HÅND

Det er klart, at vi alligevel kun kunne få et yderst beskedent glimt af et nyt samfund og kun en yderst vag fornemmelse af, hvorledes et sådant frit samfund uden love og regler kan fungere i praksis. Thylejren var en isoleret enklave i det borgerlige samfund og derfor stadig og til fulde afhæn-

